

Szivárvány

2015. MÁJUS • XXXVI. ÉVFOLYAM • 385. SZÁM



5.

SZŐCS MARGIT

Amíg főztél...

Képzeld, Anya, amíg főztél,
elszaladtam ki a rétre,
ráálltam a négy sarkára,
és addig mind ügyeskedtem,
míg az egész tarka rétet
füvestől és virágostól,
tücsköstől és bogarastól
négy sarkától felemeltem,
mint szőnyeget, feltekertem,
majd a vállamra felkaptam,
s vele hazáig szaladtam.

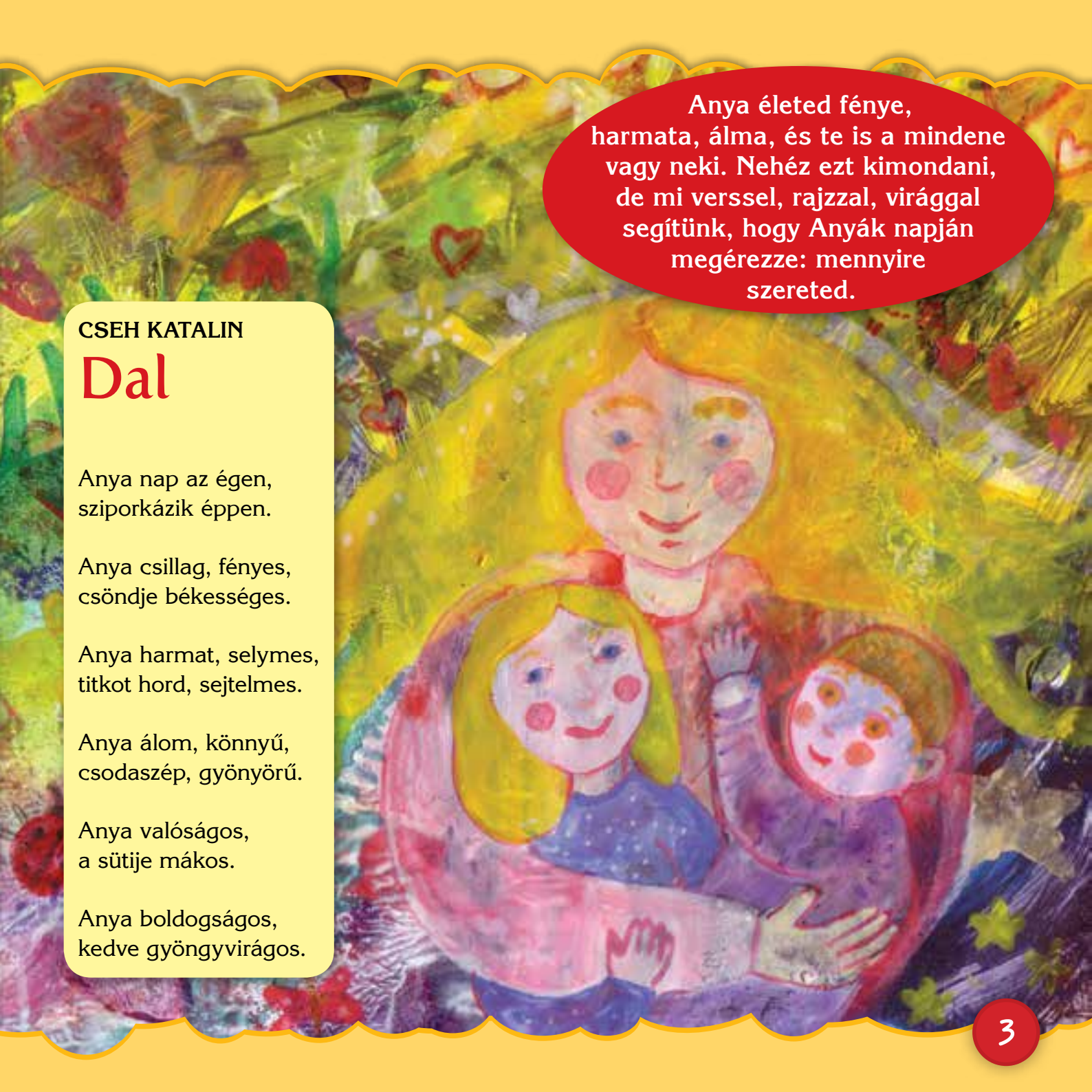
Most leterítem e kőre,
válogass bőven belőle.
Ha vigyázod, s leszel őre,
elég lesz egy esztendőre.

MOLNÁR KRISZTINA
rajza

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Anyukám

Gondoskodó, szerető,
varázserőt teremtő,
édesanyám szép tavasz,
lelke, szava szíinigaz.
Két kezében álompor,
mikor alszom, álmot szór.



Anya életed fénye,
harmata, álma, és te is a mindene
vagy neki. Nehéz ezt kimondani,
de mi verssel, rajzzal, virággal
segítünk, hogy Anyák napján
megérezze: mennyire
szereted.

CSEH KATALIN

Dal

Anya nap az égen,
sziporkázik éppen.

Anya csillag, fényes,
csöndje békességes.

Anya harmat, selymes,
titkot hord, sejtelmes.

Anya álom, könnyű,
csodaszép, gyönyörű.

Anya valóságos,
a sütije mákos.

Anya boldogságos,
kedve gyöngyvirágos.

A Nyafogás meg az Ölelés



A virágzó tetejű, mesélő házak utcájának kurtábbik végén volt egy aprócska házikó. Mit házikó!? Aprócska, pirinyócska lakocska. Olyan pici volt, hogy a tetején csak egyetlen egy szál tulipán fért el. Ebben a picike házikóban éledgett a Nyafogás.

Picike volt ez a ház, de sokat tudott mesélni. Többet, mint bármelyik hatalmas ház az utcában, ugyanis a Nyafogással minden nap történt valami. Sőt, naponta többször is. Hol itt, hol ott ütötte meg magát: a kezét, a lábát, az ujjacskáját, a fejét. De ha nem ütötte meg, akkor is fájt a füle, a hasa, a háta, a térde. Ha meg véletlenül nem fájt semmije, akkor egyszerűen csak rosszkedvű volt. Folyton azt mondogatta, hogy nyiff, nyaff, nyiffnyaff, és magában szomorkodott. Esetleg sírt vagy ordított. Egy szép tavaszi napon találkozott az Öleléssel.



Az Ölelés a mesélő házak utcájának hosszabbik végében lakott egy hatalmas, nem is hatalmas, hanem

óriás házban. De abban is alig fért, a lábfeje és a keze minduntalan kilógott az ablakokon meg az ajtón. Nagy volt a ház, nagy a lakója, hát még a virágoskert a ház tetején, az mekkora volt! Százával illatoztak benne a rózsák, ezrével a liliomok. Aki csak arra járt, elbódult az illattól, és boldogság járta át minden porcikáját.

Egy különösen szipogós, zsémbes napján a Nyafogás az Ölelés háza fele sétált. Lépett egyet, s azt mondta: nyaff-nyaff, lépett kettőt, s azt mondta: nyiff-nyiff, a harmadik lépésnél már: ajajaj.

Az Ölelés épp virágoskertje kellős közepén nézegette virágait. Óóó, milyen nagyot nőttél, mondta a tearózsa kis bimbájának, jééé, sipítozott a liliomok kinyílt kelyhe látván.

A Nyafogás önkéntelenül is besétált az Ölelés udvarába, s láss csodát, itt már semmije sem fájt, elröppent a szomorúsága, puhának és könnyűnek érezte magát. Legszívesebben itt maradt volna örökre. Ezután már tudta, mit kell tennie, ha rosszkedve lett: szaladt, szaladt, egészen az Ölelésig.

Így történt, hogy a Nyafogás és az Ölelés örökre jó barátok lettek.



DÖME ZSUZSA

Tulipános köszöntő

Gombóc gyűlik a torkomban,
valahányszor ünnepnap van,
valahányszor Anyák napján
kopogtatok az ajtaján.

Tulipánom neki szánom,
de nem jön ki hang a számon.
Ezt a csokrot hoztam neked,
mondanám, de bennem reked

minden szép szó, felköszöntő,
meg amiket írt a költő,
meg amiket írnék én is,
hogya költő lennék. Mégis

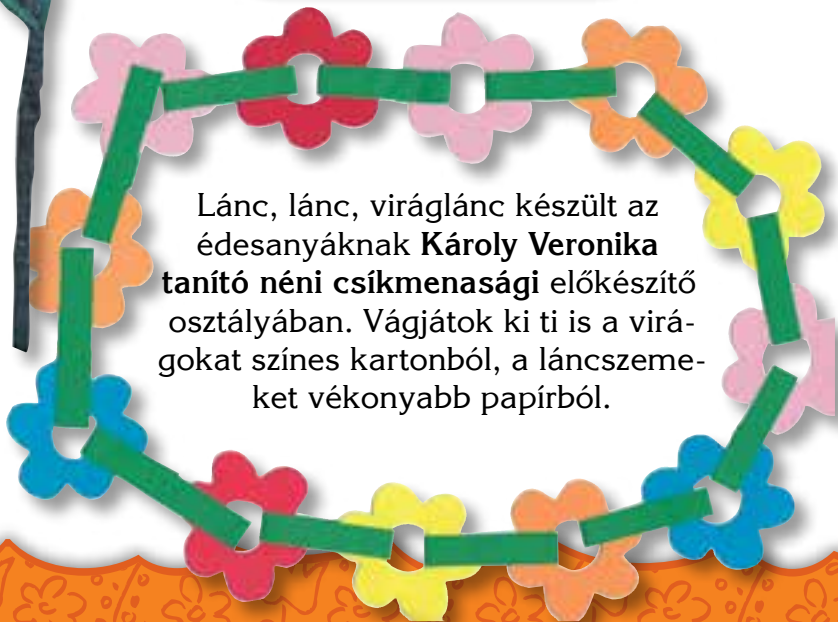
mindkettőnknek a szemében
könnyecsepp készül. A helyében
én is csak ezt és így tenném,
átkarolnám, átölelném.

Fándly Enikő tanító néni diákjai
a nagyváradi D. Cantemir Iskolá-
ban pingpong labdából és hurka-
pálcából varázsoltak virágot. Fonalat
tekertek, ragasztottak rá, a szirmokat,
a levelet pedig filcből szabták.



Baki Zsófia, Szászrégen

Lánc, lánc, viráglánc készült az
édesanyáknak **Károly Veronika**
tanító néni csíkmenasági előkészítő
osztályában. Vágjátok ki ti is a virá-
gokat színes kartonból, a láncszeme-
ket vékonyabb papírból.





Orgona és még sok-sok tavaszi virág nyílt ki Anyák napjára
Gergely Erika és Farkas Andrea óvó néni Méhecskéinek keze nyomán a kolozsvári Hársfaillat Óvodában.

Arany imát írnék az én anyámnak... Mintha Kosztolányi Dezső versét formázták volna aranytulipánná **Fodor Emőke** óvó néni Katicái a szamosújvári Sünike Óvodában.



Kovács Tamara, magyar-
 gyerőmonostori olvasónk,
Hover Judit tanítványa kollázs-technikával készítette el A három pillangó meséjének illusztrációit.



MÉSZELY JÓZSEF

Orgonánk virága

Habosítsd fürtödet,
 orgonánk virága,
 kösselek csokorba
 május hajnalára.

Te bátorítsd szóra,
 ha hebegne a szám,
 amikor köszöntöm
 az én édesanyám.

Mikor majd elhangzik,
 és nagy az izgalom,
 a csillagfürtöddel
 te légy a támaszom.

Tedd szebbé a percet
 elrebegni hálám:
 Élj soká jósággal,
 drága édesanyám!



LÁSZLÓ NOÉMI

Titok

Van egy pókom, titkolom,
nem tud róla senki.

Nem értenék: hogy lehet
egy pókot szeretni.

Nem értenék: hogy lehet
nem rettegni tőle.

Legtöbben, ha meglátják,
iszkolnak előle.

Szép hálóját leszedik,
őt meg eltapossák.

Lassacskán dugig telik
fent a pók-mennyország.

Pókom egy gyufásdoboz
mélyén rostokol.

Remélem, otthonosabb,
mint a pók-pokol.

SZŐCS MARGIT

Cecília, a citromlepke

Boldizsár új meséskönyvébe merült. Izgatottan nézegette, lapozgatta, előlről hátra, hátulról előre. Közben Legósvödör sértődötten dült-fült a sarokban:

– Eddig bezzeg jó voltam neked! Micsoda toronyautókat, völgyhidakat, hajó-karavánokat építettél belőlem. Mióta azt a könyvet bújod, a kockáim elzsibbadtak a helybenüléstől.

Focilabda így háborgott:

– Felőled akár le is fújódhatnék! Utálom, ha szobadísznek használnak. Begurulok, ha nem gurulok!

– Psszt, csend legyen! Nem látjátok, hogy zavartok?
– szólt Boldizsár bosszúsan a játékaira.

De Legósvödör nem bírta magával:

– Hányszor olvasod el azt a mesét? Nekem már a könyökömön jönne ki.

– Mindig abban bízom, hogy a következő olvasásnál megváltozik a történet. Így nagyon szomorú. Szeretném, ha Cecília megszabadulna.

– Azt várhatod, a mese soha nem változik meg. Azért olyan unalmas. Nem is értem a gyerekeket, hogyan képesek századszorra is ugyanazt a mesét hallgatni. Az én kockáim sokkal érdekesebbek: ezerféle dolgot rakhatsz ki belőlük. Ki az a Cecília, hogy úgy odavagy érte? – lett úrrá a kíváncsiság Legósdobozon.

– Egy kis vidám citromlepke, akit Évszak Tündér azért küldött a földre, hogy a szendegő növények fülébe sűgja a virágbontás varázsigéjét. De Cecília egész nap a levegőben bukfencezett, táncikált. Csak este jutott eszébe, hogy nem teljesítette feladatát. Ekkor zuhanórepülésben a föld felé ereszkedett. Nem vette észre a fűzek között a pókcsapdát. Keresztespók azonnal behálózta. Szerencsére már túl volt a vacsoráján, azelőtt zabált fel egy kövér poloskát. Szegény Cecília könyörgött a póknak, hogy engedje szabadon, különben felborul a természet rendje, nem nyílik ki idén egy szál virág sem. „Mit érdekel engem a virág, ha légy és szűnyog van bőven, meg ínycsalatnak egy-egy ilyen zsenge lepke, mint te” – mormogta a pók...

– Csak a vége érdekel – vágott közbe Legósvödör –, megeszi vagy nem Keresz-



tespók Cecíliát? Nem kell ennyit foglalkozni a mások bajával, inkább kezdj a legózásba.

– Hallatlanul önző vagy! A mese úgy ér véget, hogy éjszaka Denevér röptében leszákítja a pókhálót, Cecília a földre esik, de nem tudja kiszabadítani magát a szoros kötelékből. Csak annyi ideje marad, hogy egy pitypang fülébe sűgja a varázsigét, amitől az egész rét kivirágzik. Keresztespók ott terem, és felfalja. Ez így nagyon szomorú.

Ekkor az íróasztalon megszólalt egy vékonyka hang:

– Mit keseregsz? Ragadj meg engem, és írj egy másik befejezést – ajánlotta Rágottvégű Ceruza segítőkészen.

– Milyen igazad van! – kapott Boldizsár Ceruza után. – De hogyan is kezdhethném el? – tűnődött magában Ceruza végét rágcsálva.





– Például úgy, hogy Cecília hálóstól Denevér szárnyához ragad, aki magával viszi egy padlásra... – próbálkozott Rágottvégű Ceruza a folytatással.

– A padláson egy alvó cica hátára ejti a lepkét... – toldotta meg Golyóstoll.

– A cica reggel felébred, leszalad a konyhába reggelizni... – fűzte hozzá Zsírkréta.

– Ott talál téged, Boldizsár – szötte tovább a mesét Vízfesték.

– Hát ez az, köszönöm! – kiáltott fel boldogan Boldizsár. – Leveszem Cirmos hátáról Cecíliát, és kiszabadítom a hálóból.

A gyerekszobában életre kelt a mese. A játékok lelkesedtek, drukkoltak. A ceruzák, tollak szorgalmasan sercegetek, a zsírkréták rajzoltak, a festékek festettek.

Csak Legósvödör és Focilabda ült morcosan a sarokban.



Készíts vidám pókot habszivacs-golyóból (színezd filctollal, temperával), zseníliadrótból (8 egyforma hosszú darabot szúrj a habszivacsba) és mozgó szemből (ragaszd a helyére).

A pókháló három, közepén összekötött ágacskából vagy hurkapálcából és fonalból készülhet.



Domb tövén, hol nyúl szalad,
s lyukat ás a róka,
nyári fényben, napsütésben
felhőt les Katóka.

(Weöres Sándor)



Szakács Anikó
tanító néni
székelyszent-
erzsébeti
kisdiákjai írisz-
pillangót ragasz-
tottak türelemmel
és ügyességgel.

BALAJTHY FERENC

Pillangó

Zöld ölén, hol út szalad
S bújik az avarba,
Játszi, könnyű lepke röppen,
A szél megzavarta.

Fák között a csalfa fény
Hívja, csalogatja.
Lágyan ringó virágszirom
Csókra befogadja.

Csodás szárnya meg nem áll,
Elszáll, mint az álom.
Verdes, egyre messzebb tűnik
És már alig látom.

Száll, csak száll a Nap felé,
Vonzza az ég bája.
Bús harangvirág megkondul,
Szellő sír utána.

Téglalap
alakú, tarka
rongy vagy
szalvéta közé-
pére csavarj
zseníliadrót-
darabkát. Kész
is a pillangó.



Papírpillangók, kőkaticák kö-
szöntötték az édesanyákat
Komáromi Tünde és Gál-Máté
Éva óvó néni csoportjában a
tordai Jósika Miklós Óvodában.

DÖBRENTEY ILDIKÓ

Picinke húga

Régen, ha Picinke, a manógyerek felné-
zett az égre, azt gondolta magában:

– Milyen nagy a világ! És milyen picinke
vagyok én!

Azóta megszületett Málna.

Most, ha Picinke ránéz Málnára, azt gon-
dolja magában:

– Milyen picinke az én húgocskám! És
milyen nagy vagyok én!



Picinkét megkéri az édesanyja:

– Picinkém, vigyázz öt percre Málnára!
Én átfutok a szomszédba.

Picinke odahúzza Málna bölcsője mellé
a játékait. Megmutatja Málnának a póniját.

– Tudod, Málna, ha az édesanyák elkez-
denek beszélgetni, az nem öt perc ám!

Megmutatja Málnának az úrhajóját.

– Ha az édesanyák beszélgetnek, az leg-
alább egy óra.

Megmutatja Málnának a markolóautóját.

– Majd addig én játszom veled...

Ebben a pillanatban betoppan Picinke
édesanyja:

– Már itt is vagyok, Picinkém!

Picinke csalódottan mondja:

– Még nem is volt időnk játszani Málná-
val.



Takaród hadd igazítsam,
puha párnád kisimítsam,
legyen álmod kerek erdő,
madaras rét, bokor-ernyő.
(Weöres Sándor)

ssss alszik a testvérkém!



WEÖRES SÁNDOR

Szunnyadj, kisbaba

Szunnyadj, kisbaba,
őriz halk szoba,
zsongó éjszaka,
csillagfény.

Hold jár egymaga,
rád hull fátyola,
álmodj, kisbaba,
tündérkém.

Nagy a menny
ablaka,
süt a hold
éjszaka,
letekint
egymaga:
„Aludjál,
kisbaba!”

Vágd ki a csendre-intő
kártyát, hajtsd kettőbe,
ragaszd össze, fűzd fonalra,
és ha a kistestvéred alszik,
akaszd a kilincsre.

LÁNGI PÉTER versei

Pillangó

Csattog a pillangó szárnya,
ha nem fából volna, szállna.
Lába helyén kerék forog,
azzal szalad, hogyha tolod.



Színezd ki az építőkockákat, és tégy
annyi pöttyöt mindenik mellé, ahányat
beépítettünk belőle a várba.

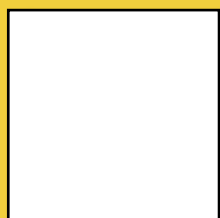
MÜLLER KATI rajzai





Építőköcska

Kék pirosra, zöld a kékre,
kockatorony nő az égbé.
Ám ha túl magasra tör,
fogja magát, s összedől.



HORVÁTH IMRE

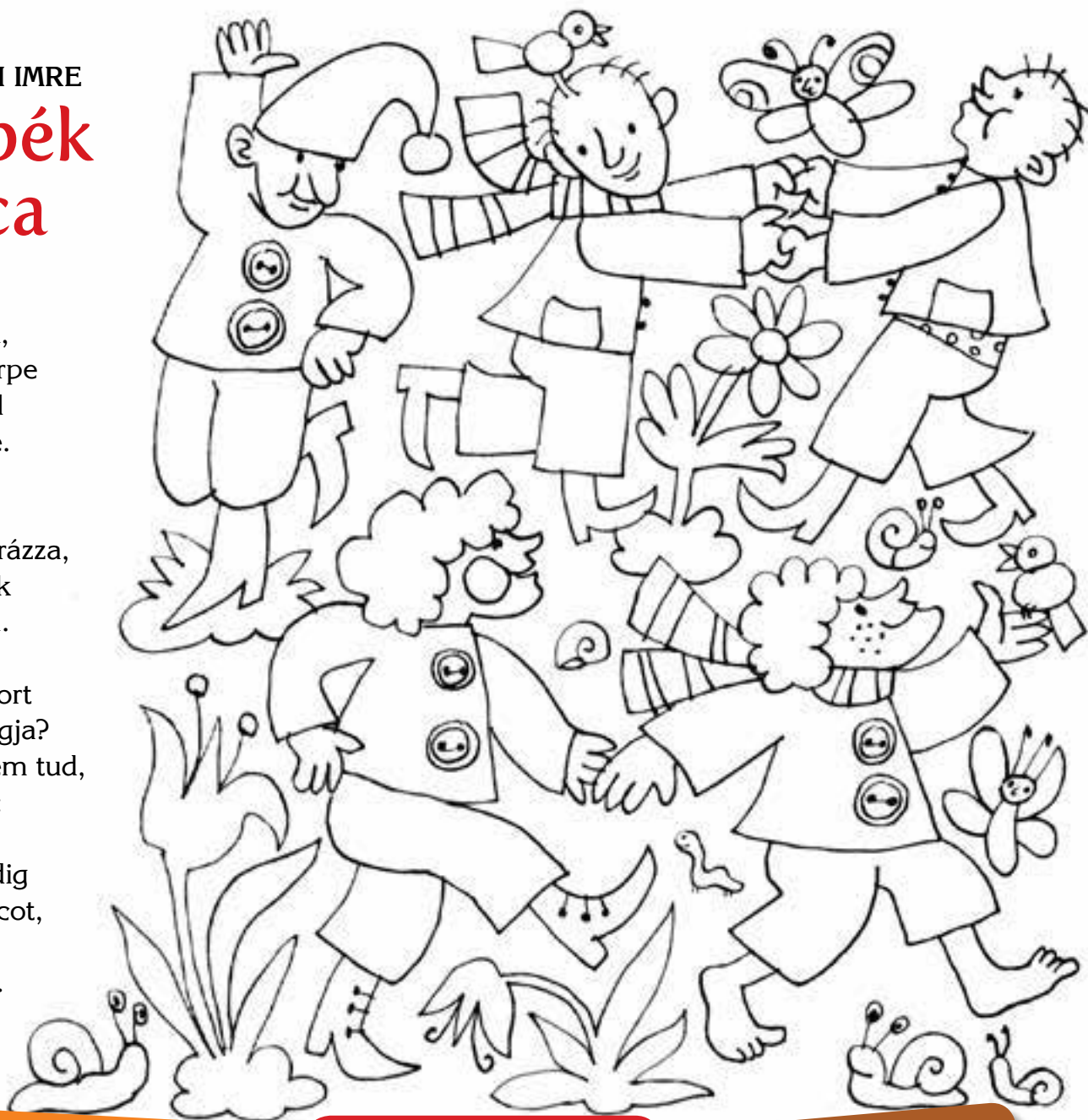
Törpék tánca

Tinci-tánci,
minden törpe
ugrabugrál
hőbörögve.

A fenekét
mind úgy rázza,
majd leesik
a nadrágja.

Lábuk a port
meddig rúgja?
Ki mást sem tud,
az is tudja:

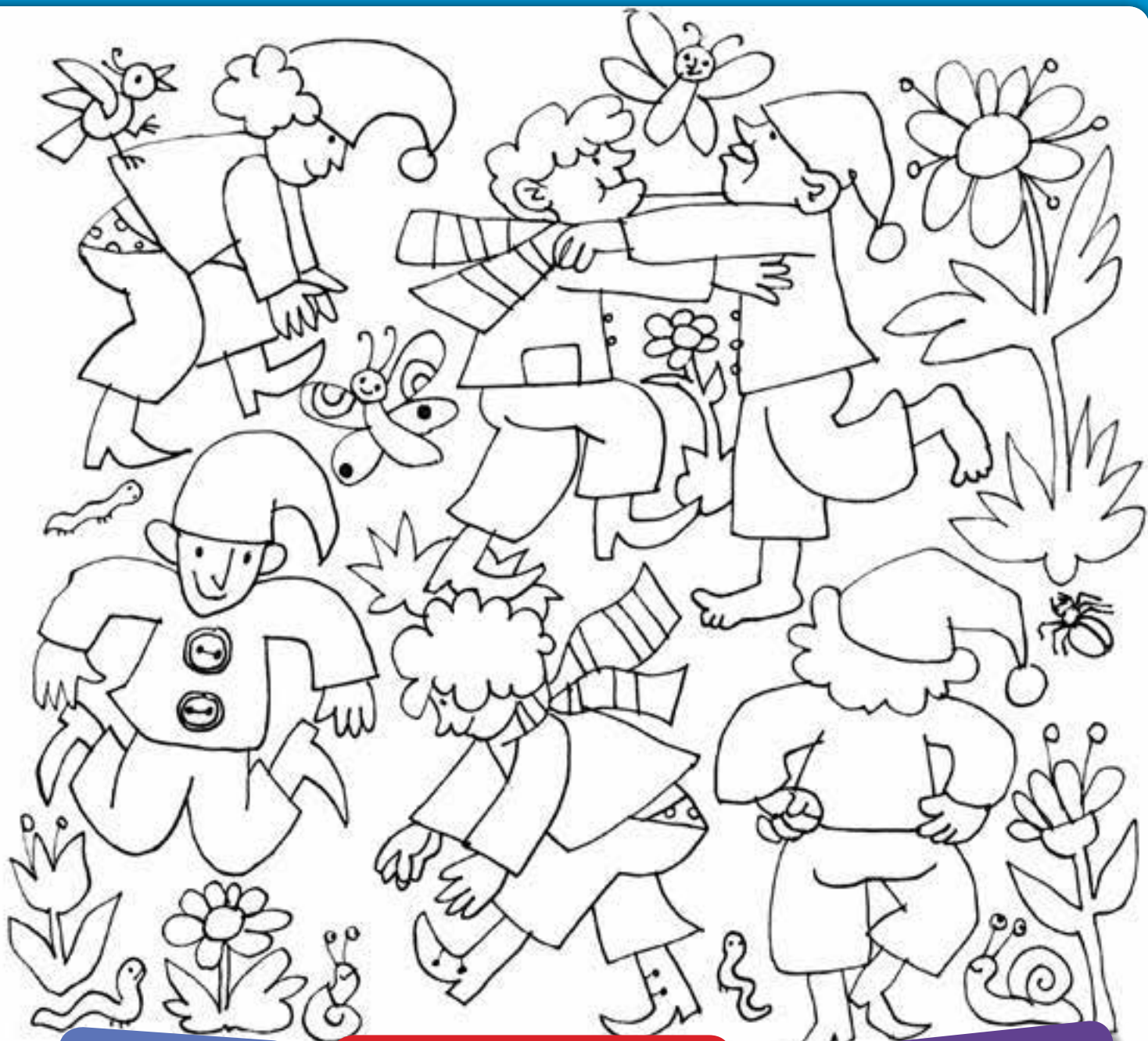
törpék addig
járnak táncot,
míg ülnek
az óriások.



Színezd zöldre a
sálas törpék nad-
rágját.

Számold meg, hány
törpének van sapkája, és
hány van hajadonfött.

Színezd barnára
mindegyik
csigaházat!



Keresd meg
az összes
repülő állatot!

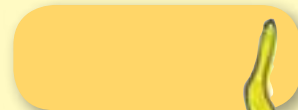
Színezd pirosra a tulipánokat,
sárgára a többi virágot és
kedvedre az egész rajzot!

Tégy egy pöttyöt a
fállábon, kettőt a két lábón
álló törpék kabátjára.

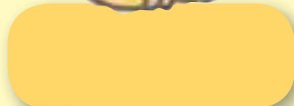
BALÁZS TIBOR

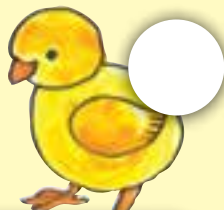
Ébresztés

Ha vackánál
elhaladsz,
s alszik még
a vadmalac,
csöndben húzd le
zokniját,
csiklandozd meg
a talpát,
és meglátod,
milyen édes,
mikor fölébred,
és éhes!



Minden állatanyukának
a maga kicsinye a legédesebb.
Rajzolj ugyanolyan színű
pöttyöt az anya és
a gyereke mellé.





Karikázd be azokat a csemetétet, akiknek más a nevük, mint a mamájuknak.



Mondd el, s ha tudod, írd is le sorban minden állat nevét.

FORRÓ ÁGNES rajzai



FODOR SÁNDOR

A boldogító bizonyosság

Mi történt Csipikével?

Ezt kérdezte estefelé már az egész Erdő.

Pedig Csipike – tulajdonképpen – semmi mást nem tett, csak amit eddig. Megtárgyalta a házépítési gondokat Csiga-bigával, jámborságra oktatta Szarvasbikát, néhány szóval jóra intette Vadmalacot, sőt a reggeli édesgyökeret is megköszönte neki, az ebédet közösen fogyasztotta el barátaival, szundított egy kicsit, majd lesietett a Patakra, ahol nemcsak a molylepkefogásban segített Pisztrángéknak, de azt is megmutatta nekik, körülbelül hová rakják le ikráikat – hiszen annak is eljött már az ideje –,

ahol az idétlen kis Botos Kölönte nem akad rájuk, és nem falja fel őket. Kecskebékával is találkozott, de ügyet se vetett reá. Sőt, elhatározta, ha meglesz a bizonyosság arról, hogy a világ óriási nagyra nőtt – Kecskebékának nem mondja meg. Hadd higgye ez a hólyag, hogy pontosan olyan kicsi, mint a tegnap.

A nap már lebukott a túlsó oldal fenyvesei mögé, amikor visszaindult az Óriásnagy Bükkfához, ahol a barátai várták. Lassan ment, ballagott felfelé az oldalon. Úgy vert, lükte-

tett a szíve, mint még soha. Várta nagyon az Esthajnalcsillagot – de félt is tőle.

Mi lesz, ha a csillag sokkal távolabbról ragyog majd rá, mint a tegnap este, amikor óriás volt?

Mi lesz, ha kiderül, hogy ő, Csipike, már nem is hatalmas óriás, hanem apróka kis törpe, akiben csak a lélek óriási nagy, de tenni semmit sem tehet a közjó dolgában, mert olyan pici, hogy senki sem hallgat reá?

Amint így töprengve baktatott felfelé, megpillantotta a lámpását gyújtó Jánosbogárkát.

Eljött hát a nagy pillanat!

Csipike felnézett a magasba.

A Szikla fölött ott csillogott-sziporkázott az Esthajnalcsillag.

Nagy volt, fényes és mosolygós.

Csipikét nagy-nagy öröm járta át.

Az Esthajnalcsillag közel volt: ugyanolyan közel, mint az elmúlt este, amikor Csipike, a Rettentő Óriás még nem növesztette volt magához az Erdőt, a Világot. Csipike kinyújtotta a kezét a csillag felé.

Éppen úgy nem érem el, pontosan úgy, mint az este!

Ez volt a legkétségbevonhatatlanabb, legdöntőbb bizonyíték.

Lehajolt, megsimogatta Jánosbogárkát.

– Milyen kedves vagy, Csipike!

– Nem, Jánosbogárka. Nem vagyok kedves. Kedves eddig voltam. Mostantól kezdve jóságos vagyok. Már ezután csak jóságos lehetek!

– Soha többé nem rugdosol meg?

– Soha, Jánosbogárka – mosolyodott el Csipike, és a nyelve hegyén volt, már majdnem kimondta, hogy az óriásokhoz nem illik a rugdosás, amikor meggondolta magát. Miért tudja meg Jánosbogárka, hogy immáron ő is óriás lett? Hiszen a Góliátpor és Csipike jóvoltából





ennek a bogárkának csak a teste nőtt meg óriási nagyra, de a lelke... a lelke akkora maradt, amekkora a tegnap este és azelőtt volt. Nem szólt hát többet, búcsút intett Jánosbogárkának, és továbbindult.

Vajon jó lesz, ha barátainak elmondja a boldogító hírt? Jó lesz, ha megtudják, hogy óriások lettek? Most jók és kedvesek ugyan, de vajon ugyanilyen jók és kedvesek maradnak-e, ha megtudják, mennyire hatalmasok lettek? Hát a többiek, az erdő lakói nem élnek-e vissza hatalmukkal,

ha megtudják, hogy mind-mind óriásokká váltak?

Nem. Csipike elhatározta, hogy senkinek se szól. Még Réz Úrnak se mondja meg, ne-hogy eszébe jusson, hogy mint Óriás Réz Úr rettenetessé váljék!

A Bükkfa alá ért.

– Nézd, Csipike, milyen gyönyörű, milyen nagy az Esthajnalcsillag! – fogadta örömmel Madár.

– Tényleg, nézd, milyen gyönyörű! – biztatta Nyúl is.

– Gyönyörű, nem gyönyörű, együnk! – ült asztalhoz Kukucsi.

Csipike mosolyogva ült mellé. Lám, ha Kukucsi megtudná, hogy óriás lett, felfalná a világot!

Vacsora közben Madár Csipikéhez hajolt.

– Igazán, Csipike, mondd, mi történt veled?

Csipike bölcsen mosolygott.

– Mi történt volna?

– Megváltoztál. Olyan nyugodt és méltóságteljes, hogy is mondjam... Olyan tiszteletet parancsoló vagy, mint még soha!

Csipike megsimogatta Madár szárnyát.

– Ez nálam megvan, és ezután mindig meglesz.

És Csipike boldognak, nagyon boldognak érezte magát. Hiszen teljesült a régi vágya: megnőtt, óriási nagyra nőtt! És



nincs egyedül, mint az éjszaka, itt vannak mellette a barátai. Hogy ők is megnőttek? Hogy az egész világ megnőtt? Mit számít az! Fő az, hogy ő, Csipike óriás! És még valami: az egész óriásvilágnak egyes-egyedül ő tudja a titkát. És megőrzi ezt a titkot, jószágon megtartja, és ápolgatja magában, mert ki tudja, milyen szörnyűségek szakadnának a világra, ha némelyek megtudnák, mekkora hatalmuk van!

Hát nem elég mindez a teljes, a nagy-nagy boldogsághoz?

Kukucsi nagyot nyújtózott.

– Elálmosodtam, Csipike. Gyere, feküdjünk le! Óriásit alszunk.

Csipike sokatmondóan pillantott reá.

– Nem is sejtet, milyen igazat mondtál!

Most pedig örvendjünk Csipike nagy-nagy boldogságának, és búcsúzzunk tőle. Búcsúzzunk, legalábbis addig, amíg ennyire boldog. Mert a boldogság, a nagy-nagy boldogság gyönyörű szép dolog, de a mások boldogsága – valljuk be őszintén – egy kicsit unalmas.

Az unalmas mesét pedig senki sem szereti.

A ti Csipikétek



Opra Evelin Andrea,
Csíkszentdomokos



A gelencei
elsősök



Kerestély Gyopár,
Körtvélyfája

A négy ezermester

SZÜTYEJEV meséje

Erdő szélén áll egy fatuskó, a tuskón egy házikó. Ebben a házikóban lakik négy jó barát: Legyecske, a kis Béka, Sünike meg Aranytaréj Kakaska.

Elmennek egyszer az erdőbe gombászni, virágot szedni, rózsét gyűjteni, bogyót eszegetni. Kiérnek egy tisztásra. Látják ám, hogy

egy gazdátlan szekér áll a tisztás közepén. De annak a szekérnek minden kereke más és más: egyik icike-picike, a másik nagybacska, a harmadik se nem kicsi, se nem nagy, a negyedik a legnagyobb.

Legyecske, Béka, Sünike meg Kakaska csak áll, és tátott szájjal álmélkodik. Egyszerre csak előugrik egy nyúl a bokorból, ő is nézi, kacarászik.

– Tiéd ez a szekér? – kérdik a tőle.

– Nem. Ez a Medve szekere. Faragta, szegte egy ideig, de nem jutott a végére, hát kihajította. Azóta is itt áll.

– Fogjuk meg, és vigyük haza! – mondta Sünike. – Elkél majd a háztartásban.

– Vigyük haza! – helyeseltek a többiek.

Nekiláttak mindannyian, nyomták, lökték, taszigálták, de a szekér meg sem mozdult. Húzták-vonták előre-hátra. Nehéz volt a szekér, hepehupás az út, itt egy gödör, ott egy bucka.

A Nyúl kacag, hahotázik, majd megpukkad nevetében:

– Ki-hi-hi-ne-he-he-hek kell egy ilyen vacak, ha-ha-ha-hasznavehetetlen szekér!

– Nekünk – mondták –, elkél majd a háztartásban.

– Vigyük haza csak a kerekeket! – jutott eszébe Sünikének.

Leszerelték a kerekeket, és hazagurították. Legyecske az ici-picikét, Sünike a nagybacska, a kis Béka a se nem kicsit, se





nem nagyot. Kakaska pedig felpattant a legnagyobb, szaporán rakosgatta a lábát, csattogtatta szárnyát, és azt kiabálta:

- Kukurikúú! Gurulunk!
- Csak karikázzatok – nevetett a Nyúl.
- Most mihez kezdjünk a kerekekkel? – töprengett otthon a négy jó barát.
- Én már tudom! – szólalt meg a Legyecske, fogta az ici-pici kereket, és irinyó-pirinyó rokkát csinált belőle.

Sүнike talicskát fabrikált, a Béka a maga kerekét a kútra szerelte, hogy könnyebben lehessen vizet húzni, Kakaska pedig a legnagyobb kereket a patak vizébe eresztette, követ hordott, és épített egy malmot.

Mindegyik keréknek hasznát vették: Legyecske fonalat font a rokkán, a Béka vizet

húzott a kútból, azzal öntözte a kertet, Sүнike gombát, bogyót, rőzsét hozott az erdőből a talicskáján, Kakaska lisztet őrölt a malomban.

Elment hozzájuk a Nyúl megnézni, mit csinálnak. Kedves vendégként fogadták. Legyecske kesztyűt kötött neki, a kis Béka sárgarépával kínálta, Sүнike gombával, bogyókkal, Kakaska meg töltött lepénnyel.

Elszégeellte magát a Nyúl.

– Bocsássatok meg nekem – mondta. – Kinevettelek benneteket, de most már látom, hogy aki ilyen ügyes és leleményes, mint ti, annak kis kerék, nagy kerék egyaránt hasznot hajt.

UNIPAN HELGA rajzai

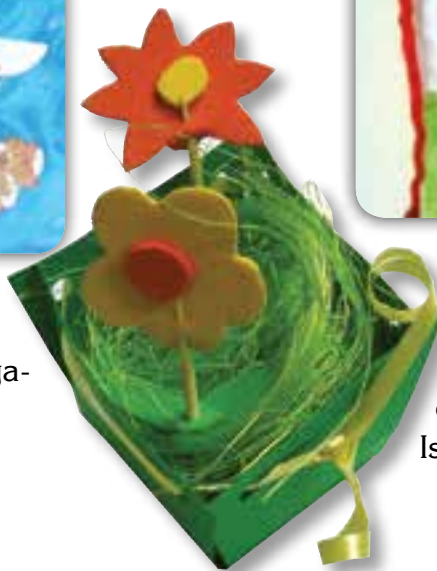


Ügyesedjünk

- *Gólya viszi a fiát...* Barna Otília tanítónő
éradonyi előkészítő osztálya



- Bartha Evelyn óvónő csoportja a
kolozsvári Gyermekvilág Óvodában
színes ceruzaforgáccsal díszítette a ga-
lambokat.



- Babos Csilla tanító
néni sepsiszentgyörgyi
osztálya a Váradi József
Iskolából



- Bálint Piroska
kisdiákjai Oroszhegyről

- A székykocsárdi óvodások
és Csegezi Enikő óvó néni
ezzel a csokor tulipánnal ked-
veskedtek az édesanyáknak.



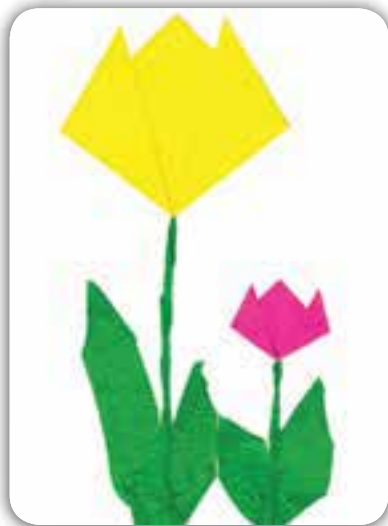
- Bagoly Antónia
kovásznai osztálya



• **Harai Erzsébet és Szigeti Éva** zabolai tanítványainak kézimunkáján dió-katica mászik a cérnával erezett levélen, és virágok virulnak a legyezőn.



• **Szakács Aranka** osztályának kollázsa a marosvásárhelyi Al. I. Cuza Iskolából



• **Vincze Éva** diákjai a győrszentmiklósi Fogarasy Mihály Iskolában körformából ragasztottak madarat

• A formák ismétlődnek, a méret és a szín változik **Károly Veronika** csíkmenasági kisdiákjainak kollázsán.



• **Egyed Mária** erdőfülei Nap-sugár csoportjának tulipánjai

Szárnybontó

Édesanyám, csillagom,
Értem minden jót megtettél,
Babusgattál, édesgettél,
Köszönöm, hogy felneveltél.

Boldis Petra,
Gyergyószentmiklós

Pillangó száll,
Nyuszi ugrik,
Csiga csúszik,
Egér cincog.
Virág- virág, hóvirág,
Kislány körül állatkák.

Fülöp Brigitta,
Marosvásárhely

Kudor Dóra, Bánffyhunyard



Kovács Krisztina,
Magyar-
gyerőmonostor

Sopronyi Mátyás,
Szatmárnémeti

Lebben a pillangó,
Repül a kismadár.
Szia, te kisegér,
Legyen szép a nyár!
Sárosi Virág, Kolozsvár

Zavatzky Emese,
Medgyes



Jaj, de szép a pillangó!
Mindig mosolyt fakasztó.
Szárnyai színesek,
Mint a szivárvány,
Örülök, ha felszáll.

Irsai Loránd,
Zolyomi Kriszta,
Marosvásárhely

Egy szál hóvirág
kinyílt a kertemben,
e hóvirág a tavaszt hirdette.
Leszakítom, odanyújtom
anyukámnak:
– Nézd, anya, itt a tavasz,
örülj a napsugárnak!

Kiss Helga Mónika,
Lőrincrève



Czófa Helga,
Gelence

Ciróka, kismacska,
mindig veled hajnalba'.
Hogyha félsz, ő nem fél,
bátran megy, mikor
házasodik az eger.

Karsai Izolda,
Lőrincrève

Pora Arabella,
Székelyszentlélek



Egyszer egy cica megéhezett,
S a gazdijától elkérezett.
Egérre vágyott vagy friss tejre,
El kéne menni egy jó kis helyre.
Elindult hát a padlásra,
De az egeret s a tejet nem találta.
Beugrott hát a konyhába,
S lám, a tej a kis tálba'.
Már csak az egeret kellett
megtalálja.

Lefutott a picébe,
Nagyon vágyott az egérre!!!
S ott volt vagy száz kisegér,
S a cicába mind belefért.

Keresztes-Kézdi Rézi,
Kolozsvár



Kupás Kriszta,
Szilágypánit



Csipike postája

Ti virággal, puszival, mi verssel, rajzzal köszöntjük az édesanyákat. Írjátok meg, milyen volt nálatok az Anyák napja. Kíváncsian várjuk leveleiteket, hogy a ti nevetek, csoportotok, osztályotok is szerepelhessen Csipike Postájában úgy, mint a következő barátainké: **Cornea Edina**, Marosfelfalu; **Józsa Vivien Antónia**, Szilágyperetsen; **Kerezsi Boglárka**, Kézdiszázarpatak; **Farkas Beni**, **Budai Petra**, Szilágysomlyó; **Sólyom Annamária**, Nyikómalomfalva; **Gál Emma**, Kovászna; **Vadas Nikolett**, Zilah; **Pál Sándor Zoltán**, Kolozsvár; **Vita Adrienn**, Disznajó; **Felházi Mátyás**, Kolozsvár; **Szabó Jázmin**, Gyergyószentmiklós; **Imre Zoltán**, Maros-

vásárhely; **Kurkó Veronika**, Csíkszentdomokos; **Imreh Botond**, Kézdivásárhely; a **Zilah-ligeti Református Óvoda**; a **nagybányai 30-as Napközi**; a **szamosújvári Süni Óvoda**; a **marosvásárhelyi Méhecske Óvoda** Ugri-Bugri csoportja; a **héderfái Óvoda**; a **kolozsvári Hársfaillat Óvoda** Méhecskék csoportja; a **zilahi I. Maniu Iskola** előkészítő; a **szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola** előkészítő; a **nagyvárad Szacsvey Imre Iskola** előkészítő B, I. B; a **gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola** I. A, II. SbS; a **szászrégeni A. Maior Iskola** I. B; a **marosvásárhelyi Európa Gimnázium** I. D, a R. Guga Iskola II. B osztálya; a **csíkszentmiklósi I.**;

a **sárközüjlaki** előkészítő D; a **csíkszentdomokosi** előkészítő A; a **székelyszentléleki** I.; a **körtvélyfái** II.; a **kovásznai** I. B; a **zabolai** II. B; a **gelencei** I. B; a **szilágypaniti** I.; a **csíkdánfalvi** I. SbS; a **makfalvi** II.; a **csíkszentgyörgyi** II. A; az **árpádi**, a **csíkmenasági**, a **bánffy-hunyadi**, a **zabolai**, a **csíkdánfalvi** előkészítő osztály.

.....
● **Kőrösi Mária** tanító néni **szalárdi** előkészítő osztálya ünnepi díszben köszöntötte az édesanyákat, nagymamákat.



• Anyák napja a marosvásárhelyi Gyermekvilág Óvoda Szivárvány csoportjában. Boldogok az anyukák, a gyerekek, büszke **Szalai Erika** és **Balogh Erika** óvó néni.



• **Bacsadi Izabella** tanító néni szilágy-perecseni elsősei színdarabbal, kézi munkával ajándékozták meg az anyukákat.

• 100 lépés a tudománypalotában. **Domokos Zsuzsa** tanító néni osztálya a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolában száz léggömböt eresztett szélnek, száz tulipánt hajtogatott, százlábút ragasztott, száz darabból álló kiállítást rendezett a 100. iskolai napon.



E lapszám
támogatói:



Címlap:
MOLNÁR
KRISZTINA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Kovács-Minyóka Hanna,
Kolozsvár



Szőcs Lília Alexandra,
Szentgerice



Várza Júlia,
Gelence

Jeney Szilvia,
Nagybánya



Ignác Gellért,
Szászrégen

Ára 3 LEJ, 400 FT

